

[Jette Thomsen]

Socialdemokratiet tog dengang udgangspunkt i, at sagen ikke hørte hjemme i folketinget, idet arbejdsmiljøloven lægger op til, at arbejdsmarkedets parter deltager i udformningen af de regler, der skal gælde, og det var den samme ordfører som nu. Hr. Taanquist sagde videre, at fagbevægelsen har været med til at udarbejde asbestbekendtgørelsen, som vil føre til, at asbesten fjernes fra alle produkter inden for en kortere årrække. Derfor virker det en lille smule besynderligt, at man nu i det foreliggende forslag vil have folketinget inddraget i udarbejdelsen af en meget detaljeret handlingsplan, herunder også en ændring af den grænseværdi, som arbejdsmarkedets parter så sent som i juni 1985 blev enige om.

Man var også i 1985 tilfreds med den tidsplan for afvikling af brugen af asbest, som for så vidt angår produktionen er inden udgangen af 1988 og for så vidt angår salg af asbestholdige produkter et halvt års tid til et år senere.

Argumenterne mod en øjeblikkelig ophævelse af alle dispensationer var for det første, at man ikke herved hindrer, at asbestprodukter stadig væk importeres og dermed også anvendes her i landet, og for det andet, at ca. 1.000 arbejdspladser på Eternitfabrikken vil gå tabt, da der vil være stor sandsynlighed for, at fabrikken må lukke.

Endelig mener man for det tredje, at det udviklingsarbejde, der har fundet sted for at finde erstatningsprodukter, vil være spildt, hvis Eternitfabrikken tvinges til at lukke. Jeg hørte, at hr. Taanquist nu sagde, at han ikke mente, at man havde brugt så mange midler, som man kunne, for at finde alternative produkter. Jeg mener, det er meget flot at have afsat 500 mill. kr. til at finde disse alternative produkter, og jeg mener virkelig, at man har gjort, hvad man kunne.

Men den nu foreslåede betydelige opstramning af de gældende tidsfrister har næsten samme virkning som en øjeblikkelig ophævelse af dispensationerne, idet virksomhederne i hele deres arbejde og navnlig i udviklingsarbejdet, der hele tiden foregår for at finde erstatningsprodukter, har disponeret i tillid til de gældende dispensationer. Vi slår altså virksomhedernes planlægning totalt i stykker, hvis dispensationsfristerne hele tiden ændres.

Endelig fremhæves det, at socialdemokratiet mener, at en af fagbevægelsen kontrolleret overgang til asbestfrie produkter er den sikreste måde at fjerne asbest på, så jeg synes altså, det kan vi vist godt sige, at dette forslag næsten sætter fagbevægelsen helt ud af spillet.

VS' forslag er altså ikke teknisk muligt. Det ville medføre, at en lang række bilmærker og -modeller ikke længere ville blive markedsført i Danmark, og det ville indebære en risiko for trafikikkerheden, idet ikkegennemprøvede asbestfrie bremsere ville blive anvendt i såvel nye som gamle biler, og arbejdet med udvikling af asbestfrie belægnings er heller ikke slet så langt fremme, som VS antyder, og vi kan risikere sprængte motorer og skoldningsulykker.

Nej, lad os nu fortsætte med at lade de personer, som virkelig har et kendskab til asbesten, altså arbejdsmarkedets parter, arbejdsmiljørådet, drøfte muligheder for yderligere at fremskynde afviklingen. Dette arbejde forventes færdigt allerede til sommer 1986, og det vil også være vores ønske at fremskynde afviklingen, men så synes jeg ikke, vi inden da skal begynde at lovgive os ud af virkeligheden.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Hvis mennesker er angst, er de nemme at styre og kue. Derfor ser man ofte politiske kræfter på den venstre fløj, der bruger alle muligheder, store og små, til at bruge angsten som politisk virkemiddel. Pressen, også den såkaldt borgerlige, plejer velvilligt at lægge store overskrifter til. Angsten som politisk virkemiddel er blevet brugt i asbestsagen, og det endda over for børn. Anvendelse af asbest er absolut et spørgsmål, der kræver agtpågivenhed og løsninger. Det er det, der er nødvendigt, realistiske løsninger og ikke angst og panikhandling.

Hvad angår VS' forslag, må man i forhold til partiet absolut anerkende partiets konsekvens og effektivitet og vedholdenhed i forhold til det forslag, de har fremsat. Det skal jeg ikke bruge mange bemærkninger på, men derimod på socialdemokratiets forslag. Det er interessant, at man i den skriftlige fremsættelse siger, jeg citerer: